

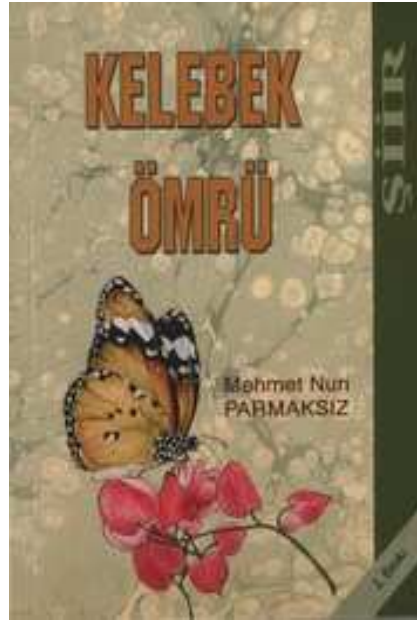
PARMAKSIZ, Mehmet Nuri (2009). *Kelebek Ömrü*, Ankara: Ürün Yayınları, 148 s. (2.b), ISBN 978-975-9944-761-83-3

Salih OKUMUŞ*

Zabit YÖN**

“Kelebek Ömrü” Mehmet Nuri Parmaksız’ın ilk şiir kitabıdır. Sade Türkçe ile yazılan şiirler her yaş gurubundan insana hitap edebilecek seviyededir. Şiirlerin anlam ve ses zenginliği, şairin ustalığını gözler önüne sermektedir.

Mehmet Nuri Parmaksız, 1974 yılında İstanbul’da doğar. İlk, orta ve lise tahsilini, İstanbul’da tamamladıktan sonra, 1995 yılında Gazi Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun olur. Mardin, Ağrı ve Ankara’da Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni olarak görev yapar. Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü’nde Halk Edebiyatı alanında “Türk Edebiyatında Ağıt Yakma Geleneği ve Ağıt-Destanlar” konulu tez çalışması ile yüksek lisans eğitimini tamamlar. Halen Ankara-Gölbaşı Anadolu Lisesi’nde öğretmenlik mesleğini icra etmektedir.

Parmaksız’ın şiire olan ilgisi lise yıllarında başlar. Üniversite öğrenimi içerisinde bu ilgi heves olmaktan çıkar. Görmüş olduğu edebiyat tahsili sanatın bu dalını çok önemsemesini sağlar. Şiirleri ve makaleleri “Gülpınar, Maki, Kümbet, Bizim Külliye, Berceste, Türk Dili gibi dergilerde yayımlanır. Yayımlanmış eserleri arasında: şiir türünde "Kelebek Ömrü"; inceleme türünde “Mektuplarıyla Cahit Sıtkı”, "Türk Edebiyatında Ağıt Yakma Geleneği ve Ağıt-Destanlar"; antoloji türünde "Mogan Şiir Akşamları", "Anne Konulu Şiirlerden Seçmeler"; deneme türünde “Şiir-Kültür ve Edebiyata Dair Denemeler” adlı kitapları yer alır.

* Yrd.Doç.Dr., Ordu Üniversitesi, Fen-Ede. Fak. Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Öğretim Üyesi

** Ordu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi.

Parmaksız, 2007'nin Ekim ayından itibaren, Polis Radyosu'nda, her salı günü saat 21.00'de yayınlanan "İmbikten Damlalar" adlı şiir-edebiyat ve sanat programını hazırlayıp sunmaktadır. Şair, Mamak Şiir Okulu'nda "Şiir Yazım Teknikleri" üzerine dersler verir. Birçok belediye için şiir-edebiyat ve kültür konulu söyleşi programları hazırlar. Birçok dinleti ve toplantıda, "Şiir Estetiğimiz ve Şiirde Olması Gerekenler" konulu konferans verir. Türk edebiyatı ve şiirine yaptığı katkılardan dolayı, Antalya ve Simav'da (Kütahya) düzenlenen şiir organizasyonlarında "Türk Şiirine ve Kültürüne Hizmet Ödülü"ne, 2009-2010 yılları arasındaki yayın çalışmalarından dolayı "Ahmet Tufan Şentürk Türk Şiirine Hizmet Ödülü"ne layık görülür.

Parmaksız, ESKADER (Edebiyat Sanat ve Kültür Araştırmaları Derneği), TÜRKSAV (Türk Dünyası Sanatçılar ve Yazarlar Vakfı), TYB (Türkiye Yazarlar Birliği) üyesidir. Mart 2010'dan itibaren de İLESAM (İlim ve Edebiyat Sahipleri Meslek Birliği) genel başkanıdır.

Ortaokul yıllarında şiir yazmaya başlayan şair her geçen yıl şiir hakkında edindiği bilgileri şiirlerine yansıtır. Ortaokulda yazdığı şiirleri, lise yıllarında beğenmez; lise yıllarında yazdığı şiirleri de üniversite yıllarına geldiğinde eksik görür. Şiirle ilgili bilgi ve birikimi arttıkça geçmişte yazdığı şiirleri beğenmez.

Parmaksız'a göre şair, devamlı araştırma ve deneme içerisinde olmalıdır. Mısralardaki duygu, düşünce ve hayallerin nasıl daha etkileyici anlatılabileceği endişesi içinde hareket etmelidir. Şiir bir "gönül" işidir, duygu ve gözlemden hareketle etkili söylemdir. Şiir; insanı saran büyüleyici etkisiyle, ilk insandan bu yana gelen ve kıyamete ulaşacak güzel sanatlardan biridir. Şiiri "... kimilerine göre musikiye yaklaşan, kimilerine göre sadece manadan ibaret olan, zevki, estetiği ve biçimiyle bizi her dem saran, hafızalarımızda (birkaç mısra bile olsa) yer eden bir kelime oyunudur."¹ şeklinde tanımlar.

Üniversite öğrencisi olduğu 1993 yılında, yayımlanan ilk şiiri "Her Lahza Bir Hayalde" başlığıyla "İlk Yaz" dergisinde yer alır. Parmaksız, Prof. Dr. Mustafa İSEN başta olmak üzere birçok kişiden övgü dolu sözler işitir. Bunlar onun şiire daha bir sıkı sarılmasını sağlar.

Parmaksız'ın yaklaşık yirmi yıldan beri yazdığı şiirlerin arasında onun beğenisini kazananların yer aldığı "Kelebek Ömrü" 2009 yılında yayımlanmaya hazır hale gelir.

¹ Mehmet Nuri PARMAKSIZ, "Hece Mi, Aruz Mu, Serbest Mi?", Gülpınar Dergisi, Ankara, 2004, Sayı 340, s. 13

“Kelebek Ömrü” şairin ilk şiir kitabıdır. Bu yazıda kitabın 2. baskısı incelenmiştir. Eser Kasım-2009’da Ürün Yayınları tarafından Ankara’da neşredilir. 148 sayfa olup 14x20 cm ebadında olup 2000 adet basılmıştır. Kitap selefona kaplama, ikinci hamur kâğıda, ofset baskı tekniği kullanılarak yayımlanır. Kitabın ön yüzünde ebru ve tezhip sanatçısı Bahtiyar Hıra’nın gül yaprağı ve kelebek resmi bulunan çalışması vardır. Kitabın arka kapağında, Kelebek Ömrü şiirinin çevirilerinden örnekler ve Prof. Dr. Nurullah ÇETİN’in, şair hakkında değerlendirmesi bulunur.

Eser; “İçindekiler”, “Şairin Özgeçmişi”, “Şiirler (70 adet)”, “Dörtlükler (115 adet)” ve “Ekler” başlıklı beş bölümden oluşur. Kitabın ilk baskısında olmayan “Ekler” bölümünde “Kelebek Ömrü” şiirinin Prof. Dr. Nurullah Çetin tarafından yapılan tahlili ile aynı şiirin İngilizce, Özbekçe ve Azerice’ye çevirileri yer alır.²

Şairin farklı formlarda yazdığı şiirlerine hâkim olan duygu aşktır. Eserde aşk, sevgili, ayrılık, hüzn, yakarış, ölüm gibi temalara çokça rastlanır. Şiirlerin genelinde işlenen aşk faniye duyulan mecazi aşk değil, baki olana duyulan ilahi aşktır. İnsanı yaşatan ve ömrüne anlam katan temel değer, işte bu aşk duygusudur. İnsanın varoluş gayesini gerçekleştirebilmesi aşkı diri tutmasına bağlıdır. Aşk biterse dünyanın ve hayatın bir anlamı kalmaz.

“Heyhât! Kara sevdâ denilen yol ne de dardır!

Aşk bitti mi, dünyâ kelebek ömrü kadardır!”

(Kelebek Ömrü, s.11)

Bu yönüyle manevi olarak karşımıza çıkan aşk soyut kavramlarla ifade edilir. Parmaksız, yüce bir duygu olan aşkı insanın yaratılış sebebi olarak görür ve yerinin de gönül olduğunu söyler. Bu aşk ebedidir. Aşk insanı perişan etse de, nedamet verse de, yalnız bıraksa da vazgeçilmez olarak karşımıza çıkar. Doğum ile ölüm arasındaki tek gerçeğin aşk olduğunu söyleyen şair, Yunus’un, Mevlana’nın farklı bir şey anlatmadıkları görüşündedir. Şiir aşktan bahsederse gönlün hoşuna gider. Aşkı algılayış biçimiyle Parmaksız, şiirlerine tasavvufi düşüncüyü yansıtır, tasavvufi imgeler kullanır ve göndermeler yapar.

“Gökkuşağı muamma, anahtar yağmur dolu.

Onu işlemiş ecdad perçemi Anadolu.

² Kelebek Ömrü” şiir kitabının 1. Baskısı Mart-2009’da (1000 adet), Ankara’da Ürün Yayınları’ndan çıkmıştır. 120 sayfadır. Kitap; İçindekiler, Şairin Özgeçmişi, Şiirler (70 adet), Dörtlükler (115 dörtlük ‘her dörtlükte başlık bulunmaktadır.’) şeklinde 4 bölümden oluşmaktadır.

Yunus ile Mevlana sadece bir vasıta,
Özde ölmek istersen kuralısın rabıta.”

(İmbikten Geçen Hüzün, s.19)

Şiirlerin lirik kahramanı olan âşık divan şiirindeki gibi dertlidir, sürekli sevgiliye kavuşmayı hayal eder ama bunu başaramaz. Aşkın kısıkcındadır ve kaybedecek hiçbir şeyi kalmamıştır. Şaire göre aşığın sevgiliden ayrı geçen bir anı yoktur. Sürekli aşkını düşünür. Sevgili uzaktadır, gelmesi beklenir ama vuslat gerçekleşmez. Vuslatın tadı da çekilen acıdadır. Aşk yakar, geceleri uyutmaz ve hicrana boğar. Parmaksız’a göre bu da aşğın kaderidir. Aşkı reddeden adam olmak kolay değildir. Aşk giderse yerine sükut gelir. Sükutu ezberlemek istemeyen şair, aşkı anlatan ney’e benzemek ister. Şiir tarihimizde aşk konusunun ünlü şairleri Mevlana’ya Fuzuli’ye Şeyh Galib’e, Yunus’a sorular sorar, âşıklardan Mecnun’a Ferhat’a göndermeler yapar. Şair kendisiyle onların aşkını kıyaslar.

“Ayrılıktır bilesin her gün artan kederim,
Bir nefeslik vuslata ömrü feda ederim.
Yokluğunda çöllerde Mecnun’dur tek rakibim,
Çağırırsan da ölüme seve seve giderim!”

(Seve Seve, s.80)

Şair, Divan şairlerinin ifade ettiği aşkı bir dava olarak görür ve samimiyetle sahiplenir. Aşkı onların üslubuna yakın bir şekilde anlatır. Parmaksız, “Sizi en iyi anlatan kelimeler nelerdir?” sorusuna “Hicran, vuslat ve sükût” cevabını verir.³ Şiir geleneğimizde önemli bir yere sahip Divan şiirinde sık kullanılan hicran, vuslat, sükût, felek, devâ, gül-bülbül gibi birçok mazmun şairin elinde işlenerek günümüzde yeniden vücut bulur.

“Yüreğimden çıkan âhlarla gülistân yanıyor,
Nazlı yârim bunu eğlence ve cümbüş sanıyor...
Gece gündüz yine feryâd u figânım çoğalır,
Nazlı yârim bunu eğlence ve cümbüş sanıyor...”

(Gece Gündüz s.95)

Şiirlerde bahsedilen sevgili servi boyludur, siyah gözleri büyüldür. İnsanı perişan eder. Aşğın süründürür aşk kuyularına atar ama sevdiğine “gel” demez. Ağyalar arkadaşlık kurar. “Aşk Kuyusu” ve “Gülün Rengi Kırmızı” şiirlerinde çizilen sevgili ile divan şairlerinin anlattığı sevgili birbirine çok benzer.

“Ahuya benzer yüzü, zülfü yağlı bir urgan

³ <http://www.edebiyatdefteri.com/yazioku.asp?id=54903>

Ağyarla arkadaşır, nefesi hicran kokar.”

(Gülün Rengi Kırmızı

s.64)

Şair, okuyucularına manevi duyguların temeline koyduğu İslam inancını, şiirsel bir güzellikle, insana insan oluşunu anımsatan şiirlere de eserde yer verir. “Bir Avuç Toprak”, “Sanırsın” ve “Uyan Ey İnsan Uyan!” şiirlerinde dünyanın geçiciliğinden, ölümün uzak görüldüğünden, mahşer günü görülecek hesaptan bahseder. Hayatın anlamının unutulmaması gerektiği hususunda insanları uyarır.

“Nefse hoş gelen her şey,
Dünyada şahanedir.
Gören göz için bunlar,
Yıkık bir viranedir.
Uyan ey insan uyan! Mühlet bitmek üzere.
Sonsuz gibi görünen dünya çökmek üzere.”

(Uyan Ey İnsan Uyan!

s.18)

Şiirlerin genelinde soyut konular işlenmiş buna bağlı olarak mekân unsuru da soyut kalmıştır. Ancak bazı şiirlerde şehir olarak İstanbul, Ankara; mekan olarak da -Ankara sınırlarında yer alan- Eymir ve Mogan gölü gibi yerlerin zikredilmesi dikkat çekicidir. Şair İstanbul’u tüm tarihi ihtişamıyla Türk-İslam kültürünün zirvelediği mekân olarak tasavvur eder. Şehrin yüzyıllar boyunca İslam’ın sancaktarlığını yapan sultanların şehri olduğunu ve günümüzde gerçek değerinin bilinmediğini söyler. Vahdet düşüncesinin tek temsilcisi ve müjdecisi olarak görür.

“Feryat etme, İstanbul! Dinecek bir gün ağrı!
Kadrini bilenlerin karşısında sen eğil.
Sağır olanlar duymaz ezan sesi bir çağrı,
Vahdeti müjdeleyen senden başkası değil!”

(İstanbul s.31)

Şair için Ankara ise sığınılacak bir yerdir. Eymir gölü tepelerle çevrilidir, şehir gürültüsünden ve kirliliğinden uzaktır. Çevresi doğa parkı haline getirilen ve göç eden kuşların konaklaması mümkün kılınan Mogan gölünden dertlerin paylaşıldığı sırdaş olarak bahseder.

“Sana koştum çaresiz beni sakla Ankara,
Yıllar geçti üstünden, niçin kapanmaz yara?
Mazi erimeyen kar pişmanlık dağlarında,
Beni Mogan gölüne göçen kuşlarda ara.”

(Ankara, s.32)

Eserde yer alan şiirlerin genelinde aşk-hüzün-sükut temalarının merkezde olduğunu görürüz. Ancak farklılık arz eden bazı şiirlere de rastlanır. Bu şiirler

arasında dünyanın en değerli varlığı olan ve yeri kesinlikle doldurulamayan annelere yazılan “Anne” şiiri bulunur. Anne; gülüşü ile baharı kışkandıran, güzelliği ile eşsiz Anadolu’ya benzeyen kutsal bir varlık olarak anlatılır. Ayrıca Ulu Önderimiz Gazi Mustafa Kemal için yazılmış “Atam” şiirinde onu anlamak için yolundan gidilmesi gerektiği mesajını verir. Parmaksız’a göre millet demek Atatürk demektir. Onun kurduğu Cumhuriyet’i, yine ondan güç olarak geleceğe taşıyacağımızı söyler.

Şaire göre makbul olan şiir, şekil ne olursa olsun, söyleyişi ve manası güzel olandır. Bu tercihte şairi serbest bırakmak gerekir. Şiiri tek başına ne biçimin, ne imgenin ne de sesin esareti altına almak yanlıştır. Bunları, şiirin yapı taşları olarak düşünmek gerekir. Her birinin yüzde olarak şiire katkısının konuşulabilir, tartışılabilir olduğunu unutulmamalıdır.

Parmaksız, bu kitapla bizlere divan ve halk şiiri ile modern şiirden izler taşıyan örnekler sunar. Kendi ifadesiyle ‘gelenekle geleceği birleştirerek’ okuyucuyu şiir geleneğimizi bir bütün halinde yansıtan şiirlerle buluşturur. Dörtlüklerle, beyitlerle ve serbest nazmı kullanarak yazdığı şiirlerle geleneğimize ne kadar hâkim olduğunu ispatlar.

Kitabın birinci bölümünde yer alan 70 şiirin dörtlüklerle yazılanlarının sayısı 36’dır. Bu şiirlerde dörtlük sayısı en az 2 en fazla 6’dır. Hicran Saati (s.12), Bir Avuç Toprak (s.16), Sanırsın (s.17), İmbikten Geçen Hüzün (s.19), , Aşk Reddeden Adam (s.24), Her Şey Nihayet Bulur (26), Yanardağ (27), İstanbul (s.31), Ankara (s.32), Leyli (s.35), Aşkınla Uçur Beni (37), Devir Artık Değişsin (38), Dinle (s.40), Buzdağı (s.41), Beni Yalnız Bırakın (s.46), Seveda Denizi (s.47), Sükutu Ezberlemek (s.50), Mahşer Günü (s.54), Merak Eden Var Mı? (s.55), Bekliyorum Çağrını (57), Dön Gel Artık (60), Aşk Kuyusu (s.61), Ya Rab (s.66), Efsun Bakışlarda (s.67), Anne (s.72), Atam (73), Geleceksen Gel Artık (s.76), Seve Seve (s.80), Ne Dersin (81), Ölmek Yakışır (s.82), Şüphe (86), Aşk Arar Gözleri (88), Biri Var (89), Benden Buraya Kadar (92) şiirleri dörtlük nazım birimiyle yazılmıştır. Dörtlük halinde yazılan Yokluğunda Gülistan (s.22) 2 dörtlükten, Senden Gayrısı Yalan (s.44) 6 dörtlükten oluşan örneklerdir.

Şiirlerin 18’i beyitler halinde yazılmış olup kullanılan beyit sayısı 4 ile 15 arasında değişir. Bunlar: Kelebek Ömrü (s.11), Felek Gülü Sevince (s.14), Yare Sitem (s.20), Haykırışın Boşuna (36), Gül Yanaklım (42), Gül ile Bülbül (s.48), Sükuta Alışırım (s.52), Artık Hüsrün (53), Vuslat (s.58), Gözlerini Kaçırma (62), Aşk Yolcusu (s.68), Aşk Ödevi (s.70), Karşılıksız Yakarış (74), Gerçek Aşk (78), Vuslat Suyu İçilmez (84) şiirleridir. Sükut Denen Değirmen (51) 4 beyit, Kavuşamayan Eller (s.28) 15 beyit olarak yazılmıştır.

Şiirlerin ikisi Nedamet Ateşi (s.33), Bilirim (s.34) beş dizelik bentlerden oluşmuştur. Kullanılan bent sayısı ise 3 ve 2'dir.

Nazım birimi açısından incelendiğinde şekil olarak bütünlük arz etmeyen serbest nazım diyebileceğimiz şiir sayısı ise 14'tür. Hem Ayrılık (s.13), Uyan Ey İnsan Uyan (s.18), Kaybedecek Neyim Var (s.23), Rüzgar (s.30), Hatıralar (s.39), Nafile (49), Felekle Küslük Olmaz (s.56), Kolay Mı? (s.77), Ölelim (s.83), Perde (s.85), Korkarım (s.87), Ey (s.90), Meçhul (s.90), Sensin Sen (s.91) serbest nazımla yazılmış şiirlere örnektir.

Parmaksız Kelebek Ömrü'nde yer alan 70 şiir ve 115 dörtlükte Türk edebiyatında kullanılan hece, aruz ve serbest ölçünün tüm türlerini kullanır.

Dörtlüklerle kurulan 70 şiirin 31'i hece ölçüsüyle (8-9-10-11-12-14'lü), 5'i aruz ölçüsüyle yazılmıştır. Ölmek Yakışır (s.82) 8'li, Aşk Kuyusu (s.61) 9'lu, Seveda Denizi (10'lu, Bir Avuç Toprak (s.16) 11'li, Efsun Bakışlarda (s.67) 12'li, Hicran Saati (s.12) 14'lü hece vezniyle yazılan şiirlerdir. Bu şiirlerden 9'lu ölçüyle yazılan Leyli (s.35) ve Aşk Kuyusu (s.61), 11'li ölçüyle yazılan Merak Eden Var Mı? (s.55) şiirleri hariç diğerlerinde durak kullanılmıştır.

Şair, beyitlerle yazdığı şiirlerin 16'sında (yukarıda sıralanmıştır) hece ölçüsü (7+7=14'lü), 2'sinde: Kelebek Ömrü, (Mefûlü-Mefâîlü-Mefâîlü-Feûlün) ve Vuslat Suyu İçilmez'de aruz ölçüsünü kullanmıştır.

Serbest yazılan 14 şiirde düzenli bir ölçü sistemi görülmemektedir.

Parmaksız eserde kafiye şemasının düz, çapraz, sarmal kafiye gibi tüm örneklerini kullanır. Dörtlüklerde kullanılan kafiye örgüsü; aaaa/ Seve Seve (s.80), Efsunlu Bakışlarda (s.67), Aşkınla Uçur Beni (s.37); aaba/ Ankara (s.32), Bekliyorum Çağrını (s.57), Ölmek Yakışır (s.82); abab/ Bir Avuç Toprak (s.16), İstanbul (s.31), Aşk Arar Gözleri (s.88); abba Atam (s.73) ve Biri Var (s.89) şiirlerinde kullanmıştır.

Beyitlerle yazılanların kafiye şeması Mesnevi nazım şeklinin kalıbı olan aa/bb/cc/dd/... şeklindedir.

Eserin ikinci bölümünde yer alan 115 dörtlüğün 96'sında 7+7=14'lü hece ölçüsünü kullanır. Yetmiyor (s.132) 6+5=11'li, Melal (s.114) 6+6=12'li, Şelale (s.113), Aynı Şey (s.132) ve Ferhat Gibi (s.132) dörtlüklerinde ise 10'lu ve 11'li dizeleri bir arada görürüz.

Dörtlüklerden 14'ünde aruz ölçüsünü kullanır. Bunlar: 95. Sayfadaki Gece Gündüz, Mansur Bile, Nevbahar Anahtarı, 96. Sayfadaki Gönüm, Gülistan

Neyleyim, Gülistanda Gönüller, 97. Sayfadaki Dalgaları Bu Ömür, Diyar Diyar Dolaştım, Ebruli, 98. Sayfadaki Kurtar Beni, Hicran Onu Dağladı, Söz, 99. Sayfadaki Sükut Çılgılığı, Öter Bülbül, Su dörtlükleridir.

Dörtlüklerin kafiye örgüsünde de şiirlerinde olduğu gibi düz, çapraz ve sarmal olmak üzere tüm türlerini kullanmıştır. Elbette (s.131) abba, Aşk Rüzgarı (s.106) aabb, Hicran Onu Dağladı (s.98), Hiç Aklımdan Çıkıyor (s.131), Aynı Şey (s.132), Yetmiyor (s.132) abab kafiye şemasını, geriye kalan 109 dörtlükte de aaba kafiye şeması kullanılmıştır.

Şiirlerin uzun uğraşlar sonucu her bir kusurdan arındırılmaya çalışıldığı, ahenk, ses ve mana bütünlüğünün olduğu görülür. Şair birçok şiirde dize içerisindeki ahengi ses tekrarlarına başvurarak, dize sonlarında da ahengi redif, tam kafiye, zengin kafiye ve tunç kafiyeyle sağlar.

“Gelmesen de hasrete bil ki *dayanıyorum*,
Sükûtnla tutuşup dembedem *yanıyorum*.
Yetmedi mi bu zulüm dön gel artık geriye,
Bütün güzellikleri seninle *anıyorum...*”

(Dön Gel Artık, s.60)

Eserde yer alan şiirlerde tekrar edilen dizeler ahengi sağlayan bir başka unsurdur. Dize sonlarında tekrar edilen ifadeler şiirlere farklı bir armoni katar. “Sükûtu Ezberlemek” şiirinde “*Sükûtu ezberlemek istemiyorum sensiz!*”, “Buzdağı” şiirinde “*Sevdanın denizinde sükuttan bir buzdağısın!*”, “Her Şey Nihayet Bulur” şiirinde “*Her şey nihayet bulur, gidenler unutulur!*”, “Bir Avuç Toprak” şiirinde “*Her şeyin sonudur bir avuç toprak!*”, “Hicran Saati” şiirinde “*Hicran saati gelsin nasıl olsa gidersin!*”, “Senden Gayrısı Yalan” şiirinde “*Senden gayrısı yalan bir de bunu anlasan!*” “Aşkı Reddeden Adam” şiirinde “*Aşkı reddeden adam olmak hiç kolay değil!*” dizeleri tekrar edilir.

Eserde yer alan şiirlerin dili sadedir. Parmaksız sözcükleri en güzel şekilde işleyerek okuyucusuna sunar. Halkın günlük dilde de kullandığı, “*Bir varmış bir de yokmuş gökten bir yıldız kaymış*”, “*boynumuz kıldan ince*”, “*can evinden vurdu*” gibi halk söyleyişlerine yer verir. Ancak Arapça ve Farsçadan dilimize geçen *fırkat*, *hicran*, *vuslat*, *sükut*, *felek*, *ab-ı hayat*, *zülf* gibi halk tarafından bilinen sözcükleri de kullanır. Bu sözcükleri daha çok aruz vezniyle yazdığı şiirlerde kullanması onun divan şiiri geleneğimize etkilendiğini de gösterir. Teşbih, istiare, istifham gibi söz sanatlarını çokça kullanır. Sözcükleri gerçek anlamlarının dışında kullanarak soyutlama yapması şiirlerine duygusal yönden derinlik ve lirizm katar.

Şiirlerde dil sapmalarına rastlanmaz. Şair Türkçeyi başarılı bir biçimde kullanır. Dini-tasavvufî duygu ve düşünceleri her kesimin anlayabileceği düzeyde yansıtabilmesi dile hâkim olduğunu da gösterir. Bu da şairin kendine has bir üslup oluşturmasını sağlar.

“Kelebek Ömrü”nde Halk ve Divan şiiri ile Serbest şiirin özgün örneklerini bulmak mümkündür. Eser, muhteva ve şekil özellikleri bakımından kıymetli şiirleri barındırır. Elbette şiiri okuyan kadar yeni mana vardır. Eserde her okunuşa okuyucuya farklı duygular yaşatacak şiir sayısı oldukça fazladır.